

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Firenze — Itálie) — trestní řízení proti Mauriziou Giovanardimu a dalším

(Věc C-79/11) ⁽¹⁾

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Směrnice 2004/80/ES — Odškodňování obětí trestných činů — Odpovědnost právnické osoby — Odškodnění v rámci trestního řízení“)

(2012/C 287/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Firenze

Účastníci původního trestního řízení

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Ordinario di Firenze — Výklad článků 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení (Úř. věst. L 82, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 72) — Výklad článku 9 směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, s. 2; Zvl. vyd. 19/07, s. 65) — Trestní odpovědnost právnických osob — Právo oběti trestného činu na odškodnění právnickou osobou nepřímou odpovědnou za škody v rámci trestního řízení

Výrok

Článek 9 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby taková úprava odpovědnosti právnických osob, jako je úprava ve věci v původním řízení, stanovila, že se oběť trestného činu nemůže v rámci trestního řízení domáhat náhrady škody přímo způsobené uvedeným trestným činem vůči právnické osobě, která se dopustila správního deliktu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 16.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp.

(Věc C-128/11) ⁽¹⁾

(„Právní ochrana počítačových programů — Uvádění licencí k „použitým“ počítačovým programům staženým z internetu na trh — Směrnice 2009/24/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 — Vyčerpání práva na rozšiřování — Pojem „oprávněný nabyvatel““)

(2012/C 287/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UsedSoft GmbH

Žalovaná: Oracle International Corp.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad článku 4 odst. 2 prvního pododstavce a čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 111, s. 16) — Stažení rozmnoženin počítačového programu z internetu na nosič dat na základě softwarové licence a se souhlasem majitele práva — Možnost kvalifikovat tento postup jako postup, jehož prostřednictvím se vyčerpá právo majitele na rozšiřování stažených rozmnoženin — Prodej „použitých“ licencí na stažené programy prvním nabyvatelem — Pojem „oprávněný nabyvatel“

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů musí být vykládán v tom smyslu, že se právo na rozšiřování rozmnoženiny počítačového programu vyčerpá, pokud nositel autorského práva, který udělil svolení být i s bezúplatným stažením této rozmnoženiny z internetu na nosič dat, poskytl rovněž — výměnou za zaplacení ceny, která mu má zajistit odměnu odpovídající hospodářské hodnotě rozmnoženiny díla, jehož je vlastníkem — k uvedené rozmnoženině užívací právo bez časového omezení.
- 2) Článek 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 směrnice 2009/24 musí být vykládány v tom smyslu, že v případě dalšího prodeje užívatelské licence, který znamená současně další prodej rozmnoženiny počítačového programu stažené z internetové stránky nositele autorského práva, se druhý nabyvatel uvedené licence, jež byla původně udělena prvnímu nabyvateli uvedeným nositelem práva bez časového omezení a výměnou za zaplacení ceny, která měla posledně